

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення змін до Закону України “Про Статут гарнізонної та вартової служб Збройних Сил України” щодо порядку організації та проведення військового поховального ритуалу

Верховна Рада України **постановляє**:

I. Внести наступні зміни до Статуту гарнізонної та вартової служб Збройних Сил України, затвердженому Законом України “Про Статут гарнізонної та вартової служб Збройних Сил України” (Відомості Верховної Ради України, 1999 р., № 22 – 23, ст. 196 із наступними змінами):

1) частину п’яту статті 9 після абзацу двадцятого доповнити новим абзацом двадцять першим такого змісту:

“організовувати проведення військового поховального ритуалу під час поховань загиблих (померлих) військовослужбовців, інших осіб;”.

У зв’язку з цим абзаци двадцять перший – двадцять п’ятий вважати абзацами двадцять другим – двадцять шостим відповідно;

2) абзац п’ятий частини другої статті 11¹ викласти у такій редакції:

“призначати почесні варти від військових частин і здійснювати контроль за їх підготовкою, брати участь в організації проведення військового поховального ритуалу загиблих (померлих) військовослужбовців, інших осіб;”;

3) абзац тридцять шостий частини другої статті 23 викласти у такій редакції:

“ брати участь в організації проведення військового поховального ритуалу загиблих (померлих) військовослужбовців, інших осіб;”;

4) у статті 74 цифри “82” замінити цифрами “81”;

5) главу “Віддання військових почесностей під час поховання” викласти у такій редакції:

“Проведення військового поховального ритуалу

81. Військовий поховальний ритуал визначається як порядок урочистого віддання військових почесностей під час поховання (перепоховання) загиблих (померлих) військовослужбовців, інших осіб.

Військовий поховальний ритуал проводиться в разі поховання:

а) військовослужбовців, які померли (загинули) під час захисту незалежності та територіальної цілісності України;

б) військовослужбовців, які померли (загинули) під час виконання обов'язків військової служби (проходження служби);

в) померлих або загиблих учасників бойових дій, які захищали незалежність, суверенітет та територіальну цілісність України, брали безпосередню участь в антитерористичній операції у період її проведення, перебуваючи безпосередньо в районах антитерористичної операції в період її проведення, у здійсненні заходів із забезпечення національної безпеки і оборони, відсічі і стримуванні збройної агресії Російської Федерації у Донецькій та Луганській областях, забезпеченні їх здійснення, перебуваючи в районах та у період здійснення зазначених заходів;

г) осіб з інвалідністю внаслідок війни, зазначених у пунктах 1, 11 – 14 частини другої статті 7 Закону України “Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту”;

г) військовослужбовців Збройних сил України, Служби безпеки України, Служби зовнішньої розвідки України, інших утворених відповідно до законів України військових формувань, які за рішенням відповідних державних органів були направлені для участі в міжнародних операціях з підтримання миру і безпеки або у відрядження в держави, де в цей період велися бойові дії;

д) борців за незалежність України у ХХ столітті, які мають статус учасників бойових дій;

е) Героїв України, нагороджених орденом “Золота Зірка”;

є) лицарів ордена Богдана Хмельницького та кавалерів ордена “За мужність”.

82. Під час військового поховального ритуалу передається Лист пошани і скорботи від імені Президента України родичам осіб, визначених у пунктах “а”, “е”, “є” статті 81 цього Статуту.

Форма Листа пошани і скорботи, порядок його підготовки та передачі родичам військовослужбовця, який загинув (помер), встановлюється Президентом України.

83. Порядок проведення військового поховального ритуалу визначено у додатку 18 до цього Статуту.

Військовий поховальний ритуал не проводиться під час поховання (перепоховання) військовослужбовців, інших осіб, які загинули (померли) внаслідок вчинення ними злочину або самогубства.

84. Перевезення військовослужбовця, який загинув або помер під час виконання обов'язків військової служби, у тому числі, який загинув (помер) за межами України, до місць прощання, вшанування та поховання (кремації) здійснюється на кошти державного бюджету та забезпечується Міністерством оборони України, Службою зовнішньої розвідки України, Службою безпеки України, Державною службою спеціального зв'язку та захисту інформації України, Національною гвардією України, Державною прикордонною службою України, Управлінням державної охорони України, іншими

утвореними відповідно до законів України військовими формуваннями, органами спеціального призначення з правоохоронними функціями.”;

б) Додаток 18 до Статуту гарнізонної та вартової служб (стаття 83) викласти у такій редакції:

“Додаток 18 до Статуту гарнізонної та вартової служб (стаття 83)

ПОРЯДОК проведення військового поховального ритуалу

Загальні положення

1. Цей Порядок визначає процедуру організації та проведення військового поховального ритуалу, повноваження посадових осіб Збройних Сил України, інших утворених відповідно до законів України військових формувань, правоохоронних та розвідувальних органів, органів спеціального призначення з правоохоронними функціями, відповідних органів державної влади та місцевого самоврядування, інших державних органів щодо його організації та проведення, а також передбачає транспортування, вшанування, прощання та поховання (кремацію) тіла загиблого (померлого) військовослужбовця, інших осіб.

2. Рішення про проведення або відмову від проведення військового поховального ритуалу приймається членами сім'ї, батьками або іншими особами, які взяли на себе зобов'язання поховати загиблого (померлого) військовослужбовця, іншу особу (далі – родичі, близькі особи).

У разі відсутності родичів, близьких осіб рішення про проведення військового поховального ритуалу приймає:

 під час поховання військовослужбовця – командир (начальник) військової частини;

 під час поховання іншої особи – військовий комісар (керівник територіального центру комплектування та соціальної підтримки), начальник гарнізону або керівник місцевої державної адміністрації за місцем поховання такої особи.

3. Військовий поховальний ритуал може здійснюватися за загальною або спеціальною церемонією.

4. Організація проведення військового поховального ритуалу покладається на начальника гарнізону за місцем проведення поховання (перепоховання), а у разі проведення поховання (перепоховання) у населеному пункті, який не входить до гарнізону – на відповідних військових комісарів (керівників територіальних центрів комплектування та соціальної підтримки).

5. До повноважень посадової особи, відповідальної за організацію військового поховального ритуалу, належить:

забезпечення участі почету;

одержання дозволу від родичів, близьких осіб або інших осіб, які зобов'язалися поховати загиблого (померлого) військовослужбовця на організацію поховання за військовим поховальним ритуалом;

організація проведення військового поховального ритуалу за загальною або спеціальною церемонією;

сприяння у залученні за погодженням із родичами, близькими особами загиблих (померлих) військовослужбовців та інших осіб, представників релігійних організацій та інших осіб;

визначення за погодженням із родичами, близькими особами часу та місця проведення прощання;

повідомлення представників місцевої державної адміністрації або органів місцевого самоврядування про час і місце проведення військового поховального ритуалу;

організація транспортування труни з тілом (в межах населеного пункту) до місць вшанування, прощання та поховання (кремації).

6. На підставі рішення начальника гарнізону командир (начальник) військової частини призначає особовий склад почету.

7. До складу почету для проведення військового поховального ритуалу входять:

керівник почету;

розпорядник;

сурмач і барабанщик (військовий оркестр);

почесна варта;

поховальна група;

салютне відділення;

прапороносна група з Державним Прапором України з жалобною стрічкою;

прапороносна група з прапором Збройних Сил України (іншого військового формування, державного органу).

Форма одягу особового складу почету для проведення військового поховального ритуалу – парадна (парадно-вихідна).

9. Посадові особи місцевих державних адміністрацій або органів місцевого самоврядування сприяють особі, відповідальній за організацію військового поховального ритуалу, зокрема:

забезпечують вивішування Державних Прапорів України з жалобними стрічками;

рекомендують підприємствам, установам, організаціям та закладам усіх форм власності, які знаходяться поблизу місця прощання із загиблим (померлим) військовослужбовцем обмежити проведення розважальних та інших масових заходів;

у разі загибелі та поховання в один день 3 (трьох) та більше військовослужбовців, які загинули під час виконання завдань за призначенням, в Україні оголошується День національної жалоби, центральними засобами масової інформації поширюється інформація про подію.

10. Підрозділи Національної поліції України у разі потреби забезпечують перекриття руху транспортних засобів на ділянках доріг під час руху поховального кортежу.

Порядок проведення військового поховального ритуалу за загальною церемонією.

Військовий поховальний ритуал за загальною церемонією здійснюється при похованні осіб, визначених у пунктах “б”, “в”, “г”, “ґ”, “д” статті 81 цього Статуту і включає організацію проведення прощання, транспортування та поховання (кремації) тіла загиблого (померлого) військовослужбовця та іншої особи.

Для організації військового поховального ритуалу за загальною церемонією начальник відповідного гарнізону (військовий комісар, керівник територіального центру комплектування та соціальної підтримки) призначає почет у складі:

- керівник почету;
- сурмач і барабанщик;
- почесна варта (до 10 військовослужбовців);
- поховальна група (до 8 військовослужбовців);
- салютне відділення (3 військовослужбовця);
- прапороносна група з Державним Прапором України з жалобною стрічкою.

Прощання

11. Прощання проводиться у місці, узгодженому з родичами, близькими особами, а у разі їх відсутності – з посадовою особою, яка приймала рішення про проведення військового поховального ритуалу. За згодою родичів під час прощання може проводитись релігійний ритуал.

12. Під час прощання з обох боків в голові труни виставляються двоє чатових з числа почесної варти, прапороносні групи з Державним Прапором України та прапором Збройних Сил України (інших військових формувань, державних органів).

За труною, рівновіддалено від чатових, встановлюється мольберт із портретом загиблого (померлого) військовослужбовця (далі – мольберт), іншої особи. Ліворуч від мольберту на окремії підставці (столі) розміщуються подушечки для нагород.

Для несення державних нагород загиблого (померлого) військовослужбовця розпорядник призначає по одній особі на кожную подушечку з державною нагородою (нагородами).

Кожен орден прикріплюють до окремої подушечки малинового кольору розміром 25 x 25 см. Медалі можуть прикріплятися по кілька штук на одній подушечці.

Під час прощання у культових спорудах прапороносні групи дозволяється не виставляти.

13. Після закінчення прощання труну накривають віком, покритим Державним Прапором України. Державний Прапор України розміщується на труні таким чином, аби повністю покрити віко і бокові сторони труни, при цьому синя

смуга накривала ліву половину труни, а жовта – праву. Кути прапора загортаються до центру в голові і ногах труни та закріплюються защіпкою.

14. Першою з місця прощання виходить прапороносна група з Державним Прапором України, за нею – інший особовий склад почету, який не задіяний у винесенні труни. Прапороносна група з Державним Прапором та інший особовий склад почету вишиковуються поруч з катафалком у розгорнутий стрій фронтом до виходу або місця, звідки мають винести труну з тілом.

15. Під час винесення труни з тілом з місця прощання до катафалку керівник почету, не змінюючи свого місця в строю, подає команду “СТРУНКО”, прикладає руку до головного убору. Сурмач і барабанщик виконують сигнал “Пам’ять”.

Після цього почет вирушає до місця поховання, де вишиковується для зустрічі поховального кортежу у місці, визначеному розпорядником.

Транспортування

16. Труна з тілом переміщується катафалком (спеціально обладнаним транспортним засобом).

17. Транспортування труни з тілом загиблого (померлого) військовослужбовця, іншої особи, організація взаємодії з питань оповіщення відповідних посадових осіб про час прибуття труни з тілом загиблого (померлого) військовослужбовця до населеного пункту, де призначено проведення військового поховального ритуалу здійснюється силами та засобами, визначеними Міністерством оборони України, Службою зовнішньої розвідки України, Службою безпеки України, Державною службою спеціального зв’язку та захисту інформації України, Національною гвардією України, Державною прикордонною службою України, Управлінням державної охорони України, іншими утвореними відповідно до законів України військовими формуваннями, державними органами, або органами місцевого самоврядування.

18. Для транспортування труни з тілом з місця прощання до місця поховання (кремації) утворюється поховальний кортеж. Поховальний кортеж рухається у такому порядку:

службовий транспортний засіб Національної поліції України з увімкненим проблісковим маячком;

катафалк;

інші транспортні засоби.

Після прибуття до місця поховання (кремації) поховальна група знімає труну з тілом з катафалку, почет вишиковується на визначених керівником почету місцях: прапороносна група з Державним Прапором України, військовослужбовець з хрестом (за потреби), військовослужбовець з портретом, військовослужбовець з подушечкою з нагородами, поховальна група з труною, прапороносна група з прапором Збройних Сил України (іншого військового формування, державного органу) родина покійного, інші учасники церемонії, сурмач і барабанщик.

Поховання

19. На місці поховання почет, крім поховальної групи, шикується фронтом до могили на відстані 5-20 метрів від неї.

Труну проносять в тиші до місця поховання та за наказом керівника почету встановлюють на спусковий механізм, а за його відсутності – на спеціальні підставки для труни.

Поховальна група знімає з труни Державний Прапор України та розгортає його над нею.

Салютна команда салютує трьома залпами холостими патронами. З першим залпом салюту барабанщик та сурмач виконують сигнал “Шана”.

Поховальна група складає Державний Прапор України. Керівник почету приймає Державний Прапор України.

20. Керівник почету підходить до родича та вручає Державний Прапор України зі словами: “Від імені Президента України – Верховного Головнокомандувача Збройних Сил України прошу прийняти цей прапор як символ держави, якому вірно і до кінця служив Ваш чоловік (дружина / син / донька / брат / сестра / батько / мати / рідний)”.

Після цього керівник почету повертається на попереднє місце та, звертаючи погляд на труну перед собою, повільно прикладає руку до головного убору.

Керівник почету дає команду поховальній групі стати в стрій поряд із салютним відділенням.

21. Прапорonosна група з Державним Прапором України, сурмач, барабанщик та салютне відділення на чолі з керівником почету залишають місце поховання.

22. За потреби священнослужитель здійснює релігійний ритуал, труну опускають у могилу.

Порядок проведення військового поховального ритуалу за спеціальною церемонією

23. Військовий поховальний ритуал за спеціальною церемонією здійснюється при похованні військовослужбовців та інших осіб, визначених у пунктах “а”, “е”, “є” статті 81 цього Статуту та включає організацію проведення вшанування, прощання, транспортування та поховання (кремації) тіла загиблого (померлого) військовослужбовця та іншої особи.

Для організації військового поховального ритуалу за спеціальною церемонією начальник відповідного гарнізону (військовий комісар, керівник територіального центру комплектування та соціальної підтримки) призначає почет у складі:

керівник почету;

розпорядник;

військовий оркестр;

почесна варта (до 30 військовослужбовців);

поховальна група (до 8 військовослужбовців);

салютне відділення (до 6 військовослужбовців);

прапорonosна група з Державним Прапором України з жалобною стрічкою;

прапороносна група з прапором Збройних Сил України (іншого військового формування, державного органу).

Вшанування

24. Вшанування проводиться за бажанням родичів, близьких осіб військовослужбовця у місті Київ, обласних (районних) центрах, інших населених пунктах або у військовій частині (за місцем виконання завдань).

25. Організація вшанування загиблого (померлого) військовослужбовця у військовій частині (за місцем виконання завдань) здійснюється командиром військової частини відповідно до цього Порядку.

26. Вшанування проводиться у визначених відповідними начальниками гарнізонів (військовими комісарами, керівниками територіальних центрів комплектування та соціальної підтримки) місцях за погодженням з родичами, близькими особами військовослужбовця, який загинув (помер), місцевими державними адміністраціями, а у місті Київ – з Київською міською державною адміністрацією.

Під час вшанування загиблих (померлих) військовослужбовців, визначених у пункті “а” статті 81 цього Статуту, в обласних (районних) центрах, інших населених пунктах здійснюється пряма теле- і радіотрансляція з місця її проведення та одночасно проводиться вшанування пам’яті загиблого (померлого) військовослужбовця в Меморіальному комплексі Міністерства оборони України. Порядок проведення заходу щодо вшанування пам’яті в Меморіальному комплексі Міністерства оборони України визначається Міністерством оборони України.

Пряма теле- і радіотрансляція здійснюється інформаційними службами органів державної влади та органів місцевого самоврядування за згодою родичів відповідно до Закону України “Про порядок висвітлення діяльності органів державної влади та місцевого самоврядування в Україні засобами масової інформації”.

27. Для організації вшанування начальник відповідного гарнізону (військовий комісар, керівник територіального центру комплектування та соціальної підтримки) здійснює:

забезпечення, за погодженням з родичами, близькими особами загиблого (померлого) військовослужбовця, участі у вшануванні представників релігійних організацій;

організацію взаємодії з органами державної влади та місцевого самоврядування щодо участі їх представників;

погодження із родичами, близькими особами та представниками відповідної місцевої державної адміністрації часу і місця проведення вшанування;

узгодження маршруту руху поховального кортежу.

28. Перед початком вшанування до визначеного місця прибувають родичі, близькі особи (за згодою), почет, запрошені.

29. Під час внесення труни з тілом з катафалку до місця вшанування виконується сигнал “Пам’ять”.

30. Від місця під’їзду катафалка до місця вшанування з обох боків дороги вишиковуються присутні обличчям один до одного, створюючи

коридор. Справа від місця зупинки катафалка шикуються дві прапороносні групи та поховальна група.

Військовий оркестр (сурмач і барабанщик) розміщуються праворуч від прапороносної групи з прапором Збройних Сил України обличчям до бічної сторони постаменту для труни.

За постаментом для труни встановлюється мольберт із портретом загиблого (померлого) військовослужбовця. Поруч з ним – військовослужбовці з числа почесної варти для тримання та перенесення подушечок з орденами та медалями, якими був нагороджений військовослужбовець, який загинув (помер).

31. Супроводження внесення труни з тілом та постановки її на постамент здійснюється прапороносними групами з Державним Прапором України та прапором Збройних Сил України (інших військових формувань, державних органів), на яких закріплені жалобні стрічки.

Особовий склад почету від катафалку до постаменту для труни рухається у такому порядку: прапороносна група з Державним прапором України, поховальна група з труною, прапороносна група з прапором Збройних Сил України (інших військових формувань, правоохоронних або державних органів).

Прапороносна група з Державним Прапором України стає ліворуч від постаменту для труни, а прапороносна група з прапором Збройних Сил України (інших військових формувань, правоохоронних або державних органів) – праворуч.

32. Після встановлення труни на постамент поховальною групою здійснюється процедура обгортання труни Державним Прапором України. У цей час виконується Державний гімн України.

Державний Прапор України виготовляється з атласної тканини у порядку, визначеному Кабінетом Міністрів України.

33. Розпорядник оголошує інформацію про загиблого (померлого) військовослужбовця та запрошує представника Офісу Президента України (органу місцевої влади, місцевого самоврядування) для передачі Листа пошани і скорботи.

Представник Офісу Президента України бере участь у військовому поховальному ритуалі та здійснює передачу Листа пошани і скорботи за дорученням Президента України.

34. Представник Офісу Президента України (органу місцевої влади, місцевого самоврядування) вручає Лист пошани і скорботи одному з родичів або представнику військової частини, в якій загиблий (померлий) військовослужбовець проходив військову службу.

У разі відмови (відсутності можливості) родичів взяти участь у проведенні вшанування, передача родичам Листа пошани і скорботи здійснюється представником військової частини на місці поховання.

35. В день проведення військового поховального ритуалу під час вшанування загиблого (померлого) військовослужбовця у Меморіальному комплексі Міністерства оборони України:

до Книги пам'яті заносяться дата загибелі, прізвище, ім'я та по батькові, дата народження, військове звання загиблого (померлого) військовослужбовця, найменування військової частини (підрозділу);

на стіні Меморіального комплексу Міністерства оборони України розміщується табличка з прізвищем та ініціалами загиблого (померлого) військовослужбовця.

36. За командою керівника почету першою з місця вшанування виходить прапороносна група з Державним Прапором України, за ними – поховальна група з труною та прапороносна група з прапором Збройних Сил України (інших військових формувань, правоохоронних або державних органів). Прапороносні групи та інший особовий склад почету вишиковуються поруч з катафалком (спеціально обладнаним транспортним засобом) у розгорнутий стрій фронтом до виходу або місця (приміщення) вшанування.

37. Під час винесення труни з тілом з місця вшанування до катафалку (спеціально обладнаного транспортного засобу) виконується сигнал “Шана”.

38. Прощання, транспортування та поховання осіб, визначених у пунктах “а”, “е”, “є” статті 81 Закону України “Про Статут гарнізонної та вартової служб Збройних Сил України” під час проведення військового поховального ритуалу за спеціальною церемонією здійснюється відповідно до цього Порядку.

Під час поховання, за відсутності уповноважених осіб, визначених у пункті 34 цього Порядку, представник військової частини передає родичу Лист пошани і скорботи, у разі якщо його не було передано під час церемонії вшанування.

У разі відмови родичів від проведення вшанування, на місці поховання під час виконання салютною командою трьох залпів холостими патронами оркестр виконує Державний Гімн України.

Порядок дій почету під час кремації тіла загиблого (померлого) військовослужбовця та іншої особи за загальною церемонією

39. Після прибуття до місця кремації почет, крім поховальної групи, шикується фронтом перед будівлею крематорію на відстані 5-20 метрів від неї.

Від місця під'їзду катафалка до місця кремації з обох боків дороги вишиковуються присутні обличчям один до одного, створюючи коридор. Справа від місця зупинки катафалка шикується прапороносна група з Державним Прапором України та поховальна група.

Військовий оркестр (сурмач і барабанщик) розміщується праворуч від прапороносної групи з Державним Прапором України обличчям до бічної сторони постаменту для труни.

За постаментом для труни встановлюється мольберт із портретом загиблого (померлого) військовослужбовця.

40. Супроводження внесення труни з тілом та постановки її на постамент здійснюється прапороносною групою з Державним Прапором України, на якому закріплено жалобну стрічку.

Особовий склад почету від катафалку до постаменту для труни рухається у такому порядку: прапороносна група з Державним Прапором України, поховальна група з труною.

Прапороносна група з Державним Прапором України стає ліворуч від постаменту для труни.

41. Під час внесення труни з тілом з катафалку до постаменту виконується сигнал “Пам’ять”.

За наказом керівника почету поховальна група знімає з труни Державний Прапор України та розгортає його над нею.

Салютна команда салютує трьома залпами холостими патронами.

Поховальна група складає Державний Прапор України. Керівник почету приймає Державний Прапор України.

42. Керівник почету підходить до родича, близької особи та вручає Державний Прапор України зі словами: “Від імені Президента України – Верховного Головнокомандувача Збройних Сил України прошу прийняти цей прапор як символ держави, якому вірно і до кінця служив Ваш чоловік (дружина / син / донька / брат / сестра / батько / мати / рідний)”.

Після цього керівник почету повертається на попереднє місце та, звертаючи погляд на труну перед собою, повільно прикладає руку до головного убору. Уповноважений представник органу місцевої влади, місцевого самоврядування або військової частини, де проходив службу загиблій (померлий) військовослужбовець, проживала (працювала) інша особа виходить до труни, представляється, виголошує промову, передає родичу Лист пошани і скорботи, в разі якщо його не було передано під час церемонії вшанування.

43. Після завершення промови представника органу місцевої влади, місцевого самоврядування або військової частини та інших учасників військового поховального ритуалу (за згодою) керівник почету дає команду поховальній групі на внесення труни з тілом загиблого (померлого) військовослужбовця до місця кремації, барабанщик та сурмач виконують сигнал “Шана”.

44. Після постановки труни з тілом загиблого (померлого) військовослужбовця поховальна група, прапороносна групи з Державним Прапором України, сурмач, барабанщик та салютне відділення під керівництвом керівника почету залишають місце кремації.

45. За потреби священнослужитель здійснює релігійний ритуал, труну опускають у крематорій.

Порядок дій почету під час кремації тіла загиблого (померлого) військовослужбовця та іншої особи за спеціальною церемонією

39. Після прибуття до місця кремації почет, крім поховальної групи, шикуються фронтом перед будівлею крематорію на відстані 5-20 метрів від неї.

Від місця під’їзду катафалка (спеціально обладнаного транспортного засобу) до місця кремації з обох боків дороги вишиковуються присутні обличчям один до одного, створюючи коридор. Справа від місця зупинки катафалка шикуються дві прапороносні групи та поховальна група.

Військовий оркестр (сурмач і барабанщик) розміщується праворуч від прапороносної групи з Державним Прапором України обличчям до бічної сторони постаменту для труни.

За постаментом для труни встановлюється мольберт із портретом загиблого (померлого) військовослужбовця, іншої особи.

40. Супроводження внесення труни з тілом та постановки її на постамент здійснюється прапороносними групами з Державним Прапором України та прапором Збройних Сил України (іншого військового формування, державного органу), на яких закріплені жалобні стрічки.

Особовий склад почету від катафалку (спеціально обладнаного транспортного засобу) до постаменту для труни рухається у такому порядку: прапороносна група з Державним Прапором України, поховальна група з труною, прапороносна група з прапором Збройних Сил України (іншого військового формування, державного органу).

Прапороносна група з Державним Прапором України стає ліворуч від постаменту для труни, а прапороносна група з прапором Збройних Сил України (іншого військового формування, державного органу) – праворуч.

41. Під час внесення труни з тілом з катафалку до постаменту виконується сигнал “Пам’ять”.

За наказом керівника почету поховальна група знімає з труни Державний Прапор України та розгортає його над нею.

Салютна команда салютує трьома залпами холостими патронами. З першим залпом салюту оркестр виконує Державний Гімн України.

Поховальна група складає Державний Прапор України. Керівник почету приймає Державний Прапор України.

42. Керівник почету підходить до родича, близької особи та вручає Державний Прапор України зі словами: “Від імені Президента України – Верховного Головнокомандувача Збройних Сил України прошу прийняти цей прапор як символ держави, якому вірно і до кінця служив Ваш чоловік (дружина / син / донька / брат / сестра / батько / мати / рідний)”.

Після цього керівник почету повертається на попереднє місце та, звертаючи погляд на труну перед собою, повільно прикладає руку до головного убору. Потім він сигналізує розпоряднику щодо виголошення прощальної промови. Уповноважений представник органу місцевої влади, місцевого самоврядування або військової частини, де проходив службу загиблій (померлий) військовослужбовець виходить до труни, представляється, виголошує промову, передає родичу Лист пошани і скорботи, в разі якщо його не було передано під час церемонії вшанування.

43. Після завершення промови представника органу місцевої влади, місцевого самоврядування або військової частини та інших учасників військового поховального ритуалу (за згодою) керівник почету дає команду поховальній групі на внесення труни з тілом загиблого (померлого) військовослужбовця до місця кремації, барабанщик та сурмач виконують сигнал “Шана”.

44. Після постановки труни з тілом загиблого (померлого) військовослужбовця поховальна група, прапороносні групи з Державним Прапором України та прапором Збройних Сил України (іншого військового

формування, державного органу), військовий оркестр (сурмач і барабанщик) та салютне відділення під керівництвом керівника почету залишають місце кремації.

45. За потреби священнослужитель здійснює релігійний ритуал, труну опускають у крематорій.

До пункту 15 Додатка 18

Сигнал №1 "Пам'ять"

Adagio ♩ = 40

Tromba in Si \flat

Drum

4 1. 2. 3

4

8 1. 2. Fine 3

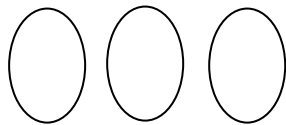
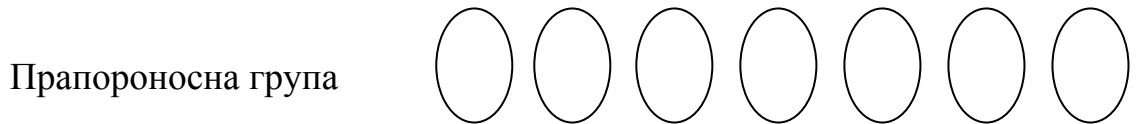
8

До пункту 19 Додатка 18

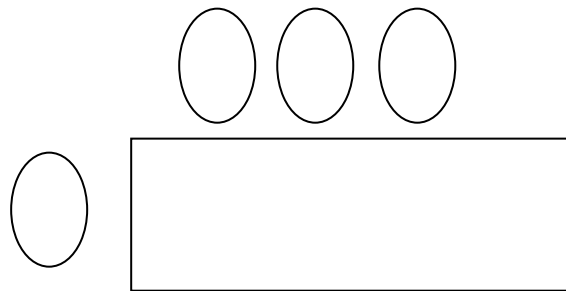
СХЕМА

розміщення військовослужбовців почету та родичів загиблого (померлого) військовослужбовця, іншої особи на місці поховання під час проведення військового поховального ритуалу

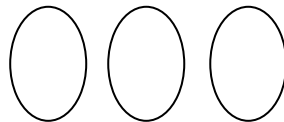
Салютна команда, сурмач, барабанщик

Військовослужбовці поховальної команди

Розпорядник

Родичі загиблого (померлого військовослужбовця), іншої особи

**Конструкція
спускового механізму для опускання труни до поховальної ями**

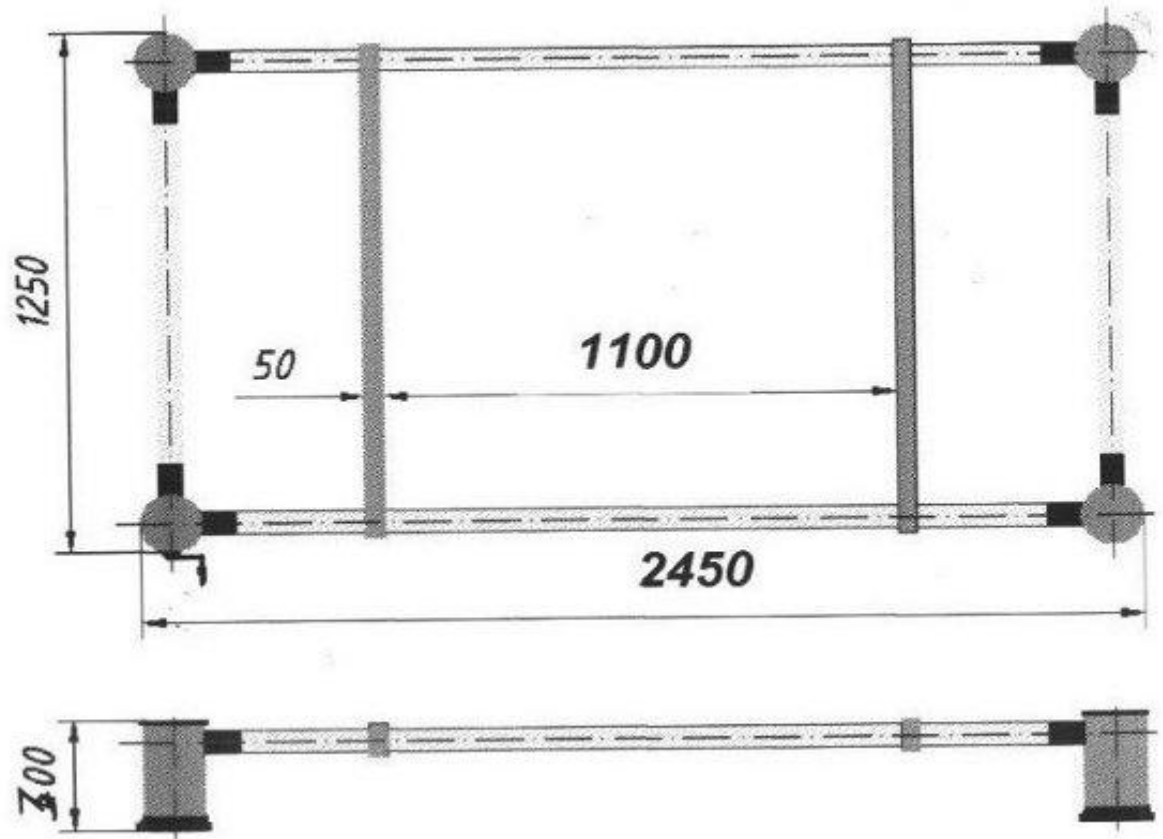

Рис. 1. Креслення спускового механізму

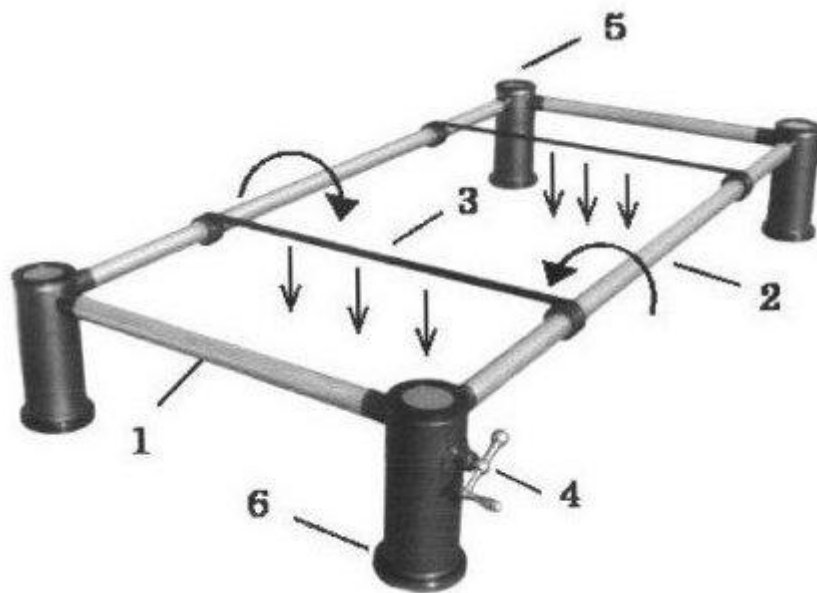
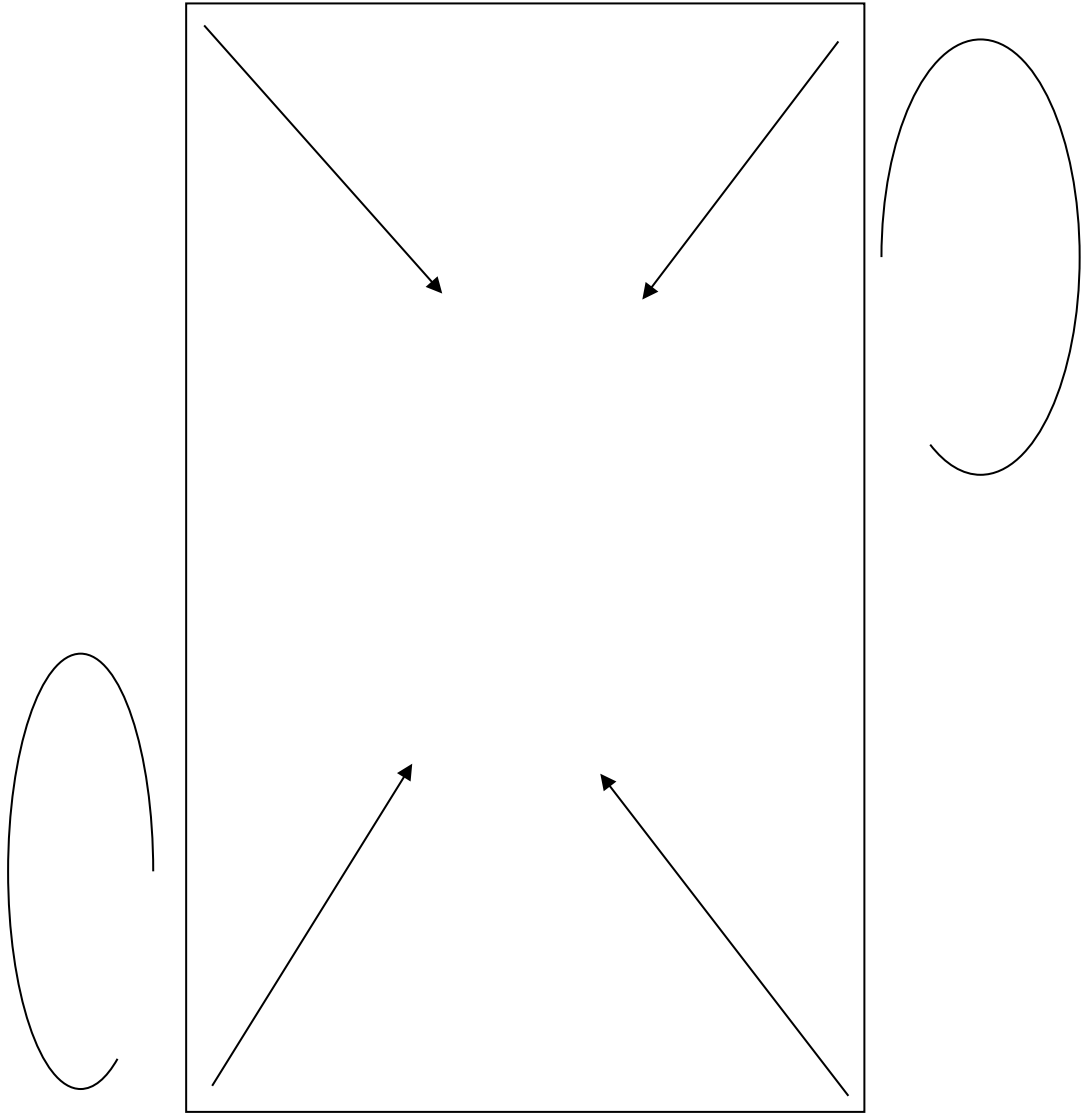

Рис. 2. Принцип роботи спускового механізму

До пункту 19 Додатка 18

СХЕМА

складання Державного Прапора України під час проведення військового поховального ритуалу

(приблизно орієнтовно)

drum

Tromba in Si \flat 1

♩ = 60

ШАНА

(сигнал №2 для віддання військових почестей)

II. Прикінцеві положення

1. Цей Закон набирає чинності з дня, наступного за днем його опублікування.

2. Запропонувати Президенту України привести свої акти у відповідність до цього Закону.

3. Кабінету Міністрів України привести свої нормативно-правові акти у відповідність із цим Законом та забезпечити приведення міністерствами та іншими центральними органами виконавчої влади їх нормативно-правових актів у відповідність із цим Законом.

Голова Верховної Ради України

СЕДО ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Підписувач: ФРІЗ ПРИНА ВАСИЛІВНА
Сертифікат: 2B6C7DF9A3891DA10400000084856003DDEA401
Дійсний до: 20.07.2021 23:59:59

Апарат Верховної Ради України
№ 198д9/1-2021/17167 від 22.01.2021

337833